

faar ved Læsningen af Quiddes Caligula: det nemlig, at Skildringen har en bestemt Adresse. Men maaske har Forfatteren slet ikke tænkt sig noget saadant, og i alt Fald berøver det ikke Læseren noget af den Nydelse, man i det hele har ved Læsningen af denne udmærkede Bog.

H. L. Bisgaard.

Edwin R. A. Seligman: The Shifting and Incidence of Taxation. Second Edition, completely revised and enlarged. New York, The Macmillan Company. 1899. (337 S.) (3 Doll.)

Spørgsmaalet om »Skatternes Overvæltning« (shifting of the tax), Spørgsmaalet om hvem Skatten tilsidst falder paa (incidence of the tax), er et indviklet og vanskeligt Spørgsmaal, men et af de allervigtigste Finansspørgsmaal, som ingen blot nogenlunde samvittighedsfuld Finanspolitiker tør overse. Professor Seligman udgav for nogle Aar siden et udmærket Værk til dette Spørgsmaals Belysning. Nu foreligger der en »anden Udgave«, der er i den Grad omskrevet og udvidet, at den næsten kan betragtes som et nyt Værk. Værket vidner ikke blot om en sjelden Lærdom, men ogsaa om et usædvanligt Herredømme over det store og vanskelige Stof og om et betydeligt stilistisk Talent. Det vil kort sagt hævde sig en Plads i første Række i den finansvidenskabelige Literatur.

Værket falder i to omtrent lige store Hovedafsnit: et dogmehistorisk og et theoretisk. Det historiske Afsnit er atter delt i to »Bøger«: Bog I omhandler de ældste, især engelske, Theorier, fra Tiden før Fysiokraterne, og henvender sig særligt til de neppe talrige Læsere med udpræget literærhistoriske Interesser. Bog II, der vil kunne paaregne et langt større

faar ved Læsningen af Quiddes Caligula: det nemlig, at Skildringen har en bestemt Adresse. Men maaske har Forfatteren slet ikke tænkt sig noget saadant, og i alt Fald berøver det ikke Læseren noget af den Nydelse, man i det hele har ved Læsningen af denne udmærkede Bog.

H. L. Bisgaard.

Edwin R. A. Seligman: The Shifting and Incidence of Taxation. Second Edition, completely revised and enlarged. New York, The Macmillan Company. 1899. (337 S.) (3 Doll.)

Spørgsmaalet om »Skatternes Overvæltning« (shifting of the tax), Spørgsmaalet om hvem Skatten tilsidst falder paa (incidence of the tax), er et indviklet og vanskeligt Spørgsmaal, men et af de allervigtigste Finansspørgsmaal, som ingen blot nogenlunde samvittighedsfuld Finanspolitiker tør overse. Professor Seligman udgav for nogle Aar siden et udmærket Værk til dette Spørgsmaals Belysning. Nu foreligger der en »anden Udgave«, der er i den Grad omskrevet og udvidet, at den næsten kan betragtes som et nyt Værk. Værket vidner ikke blot om en sjelden Lærdom, men ogsaa om et usædvanligt Herredømme over det store og vanskelige Stof og om et betydeligt stilistisk Talent. Det vil kort sagt hævde sig en Plads i første Række i den finansvidenskabelige Literatur.

Værket falder i to omtrent lige store Hovedafsnit: et dogmehistorisk og et theoretisk. Det historiske Afsnit er atter delt i to »Bøger«: Bog I omhandler de ældste, især engelske, Theorier, fra Tiden før Fysiokraterne, og henvender sig særligt til de neppe talrige Læsere med udpræget literærhistoriske Interesser. Bog II, der vil kunne paaregne et langt større

Publikum, omhandler »de moderne Theorier«, nemlig: den fysiokratiske Theori, den absolute Theori (Ad. Smith, Ricardo), den almindelige Udjævnings-Theori, »the equal-diffusion theory«, der atter er enten optimistisk (Thiers, f. Ex.) eller pessimistisk (Proudhon), Kapitalisations-Theorien, den eklektiske Theori, der vistnok har det største Antal Tilhængere, den agnostiske (Held), den socialistiske (Lassalle) og den matematiske Theori (Cournot, Pantaleoni, Walras, Marshall, Edgeworth bl. Fl.). Efter dette meget lærerige dogmehistoriske Afsnit følger det theoretiske, hvor der baade søges opstillet almindelige Principer og gives en Behandling af de enkelte Skatter fra Overvæltningssynspunktet.

Forfatterens Standpunkt er ikke det optimistiske: »Sagen ordner sig nok af sig selv«; »alle gamle Skatter ere gode«; »med Tiden vil Skattebyrden ligelig udjævne sig over det hele Samfund« o. s. v. Hans Standpunkt er heller ikke det pessimistiske eller agnostiske: »det nytter ikke at spekulere over den Sag; vi vide dog ikke noget om, hvorledes det vil gaa med Skatteovervæltningen«. Han mener tværtimod, at man nok kan vide noget derom, — skønt den virkelige Verden er mere broget, mere fuld af forskelligartet »Gnidningsmodstand«, end det ofte synes i Studerekamret.

Prof. Seligman's Bog henvender sig først og fremmest til Theoretikerne, — men af de praktiske Finanspolitikere bør den ikke lades upaaagtet. Finansministre, Lovgivere og Andre, der have at gøre med praktisk Skattepolitik, vilde gøre vel i at læse Bøger som den her anmeldte.

A. P.-St.
